10/11/2022

«Μακαριστός Μητροπολίτης Καστορίας Γρηγόριος Παπουτσόπουλος: Αφιέρωμα, στο «ENOPIA εν δράσει…»

/ Ενορίες

Εκδήλωση αφιερωμένη στη μνήμη του μακαριστού Μητροπολίτη Καστορίας κυρού Γρηγορίου Παπουτσόπουλου πραγματοποιήθηκε την Δευτέρα 7 Νοεμβρίου, στο «Ενοριακό Αρχονταρίκι» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στο πλαίσιο του προγράμματος «ENOPIA εν δράσει…».

Συμμετείχαν, **ο Αρχιμανδρίτης π. Συμεών Παπαδόπουλος Σιναΐτης,** υπεύθυνος του Σιναϊτικού Μετοχίου Αλεποχωρίου και Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Χριστιανικής Αδελφότητος “Ο ΛΥΤΡΩΤΗΣ”, **ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Μιλτιάδης Ζέρβας,** εφημέριος του Ιδρυματικού Ιερού Ναού Αγίας Αικατερίνης Πειραιώς, **ο κ. Γεώργιος Θεοχαρίδης**, νομικός, **η κα Μαρία Χανιώτη**, συνταξιούχος εκπαιδευτικός και **ο κ. Σωκράτης Μανωλλέλης,**

φοροτεχνικός.

Των ανθρώπων τα ίχνη υπάρχουν παντού. Όσα χρόνια κι αν περάσουν, όσα πρόσωπα κι αν μεσολαβήσουν, όσες αλλαγές κι αν επέλθουν, αν κοιτάξουμε γύρω θα δούμε καθαρά τα γεννήματα της δουλειάς τους, του κόπου τους, της αγάπης τους.

Αυτό συμβαίνει και με τον **μακαριστό Μητροπολίτη Καστορίας Γρηγόριο Παπουτσόπουλο**. Διακόνησε για πολλά χρόνια την τοπική Εκκλησία του Πειραιά ως κατηχητής, ως εφημέριος, ως πνευματικός.

Άγγιξε τις ψυχές των ανθρώπων όπου κι αν στάθηκε, από τις λαϊκές γειτονιές του Αγίου Δημητρίου Ταμπουρίων και τα σοκάκια της Καλλίπολης στον **Άγιο Νείλο,** μέχρι την αστική συνοικία της Καστέλλας στο παρεκκλήσιο της Αγίας Αικατερίνης.

Στην συνάντηση συμμετείχαν πρόσωπα που γνώρισαν, άκουσαν, συζήτησαν, μα κυρίως έζησαν τον Μητροπολίτη Γρηγόριο και κατέθεσαν μνήμες και εμπειρίες που διατηρούν ζωντανές στην ψυχή τους.

Ο μακαριστός γεννήθηκε το 1933 στην Ερμούπολη της Σύρου και σε μικρή ηλικία η οικογένεια του μετακινήθηκε στον Πειραιά. Ένα βασικό χαρακτηριστικό της ζωής του, είναι ότι από τα παιδικά του χρόνια μαστίζονταν από πολλές ασθένειες, με αποτέλεσμα να υπάρχει μεγάλη βλάβη στο χώρο της καρδιάς.

Η αρχοντική καταγωγή του από την Κωνσταντινούπολη, η ευγένεια που του μετέδωσαν οι συγγενείς του, αλλά και ο πόνος από τις ασθένειες των παιδικών και εφηβικών χρόνων, σμίλευσαν τον χαρακτήρα του. Στα χρόνια της ασθένειας του συνδέθηκε με τον μετέπειτα πνευματικό και ευεργέτη του, μακαριστό Μητροπολίτη Σάμου Παντελεήμονα.

Δεν γόγγυσε για την ασθένεια του και αυτό έγινε αιτία όλου του καλοπροαίρετου και πολύ ταπεινού χαρακτήρα του και ότι είχε το απέδιδε στον Θεό.

Παρόλη την δυσκολία της υγείας του, γράφτηκε και αποφοίτησε από την Θεολογική Σχολή. Κατά την διάρκεια των σπουδών του, ανεδείχθη σπουδαίος κατηχητής στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Πειραιώς και άφησε πολλές μνήμες.

Χειροτονήθηκε στον Πειραιά Διάκονος και Ιερέας και αργότερα ο μακαριστός Μητροπολίτης Πειραιώς Χρυσόστομος, τον τοποθέτησε εφημέριο στον Ιερό Ναό Αγίας Αικατερίνης Πειραιώς.

Τοποθετήθηκε ακόμη, Β’ Γραμματέας της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της

Ελλάδος, από το 1978 μέχρι την εκλογή του σε Μητροπολίτη Καστορίας το 1985. Επίσης, υπηρέτησε ως ηγούμενος της Ιεράς Μονής Ζωοδόχου Πηγής στον Πόρο, στην οποία και είχε εγγραφεί ως ιερομόναχος. Στις 21 Νοεμβρίου 1985 χειροτονήθηκε Μητροπολίτης Καστορίας και εκοιμήθη στις 30 Ιανουαρίου 1996.

Στη συνάντηση κατατέθηκαν οι προσωπικές μαρτυρίες των συμμετεχόντων που τον έζησαν από τα χρόνια που ήταν Ιερέας στον Πειραιά, και αργότερα ως Επίσκοπος στην Καστοριά.

Όπως ειπώθηκε στην συνάντηση, το φρόνημα του, ήταν να αφήνει το Θεό να μιλήσει. Να μην επεμβαίνει πολύ στους ανθρώπους και το σώμα της Εκκλησίας, αλλά διακριτικά και με χαμηλούς τόνους,

Η παρουσία του παραμένει ζωντανή στον Ναό της Αγίας Αικατερίνης, μια ζωντανή παρακαταθήκη μέσα από πρόσωπα που συνδέθηκαν με τον μακαριστό, ιστορίες, αλλά και τον ίδιο το Ναό, ως κτίσμα και ως τάξη.

Μάλιστα, όπως τονίστηκε, είχε μία τυπικότητα και ότι έκανε ήταν καταγεγραμμένο, με ουσιαστικές λεπτομέρειες για τη ζωή του Ναού, που βοηθάνε ακόμη και σήμερα σε απαντήσεις και λύσεις προβλημάτων και πολύ από την καρποφορία του χώρου, οφείλεται στην δική του παρουσία.

Χωρίς να είναι γραφειοκράτης, και ως Ιερέας και αργότερα ως Αρχιερέας, δεν ήθελε την τυπικότητα με την έννοια του ψεύτικου, αλλά να τηρούνται ορισμένα πράγματα για να μην εμπλακούν άνθρωποι και βρεθούν σε δύσκολη θέση επειδή δεν έχει τηρηθεί μια διαδικασία με τον σωστό τρόπο.

Ποτέ δεν έκανε ομάδα, ποτέ δεν ασέβησε στην θέληση και την προσωπικότητα ούτε και του μικρότερου παιδιού που ήταν κοντά του, ποτέ δεν ζήτησε να του κάνουν υπακοή, ήταν συνοδοιπόρος στην ζωή του κάθε πνευματικού του τέκνου.

Και η συνάντηση ολοκληρώθηκε, μετά την κατάθεση των εμπειριών και των αναμνήσεων από τον Μητροπολίτη Γρηγόριο, με τις διαπιστώσεις του π. Συμεών:

«Ο μακαριστός, δεν ήταν απλώς ένας ευσεβής κληρικός, όπως συνηθίζεται και ούτε μπορούσες να τον καταλάβεις εύκολα με την τρέχουσα ευσέβεια.

Διότι έβγαινε πάνω από τους καθωσπρεπισμούς, όταν η αγάπη το επέβαλλε.

Δεν φρόντιζε να έχει μία καλή παρουσία γιατί ήθελε να πετύχει κάτι, αλλά εξασκούσε ως Ιερέας πραγματικός του Θεού και ως Πνευματικός, το έργο της αγάπης και της σωτηρίας του κάθε προσώπου. Απέραντη αγάπη, απέραντη απλότητα, τόση λεπτότητα και ευαισθησία ψυχής, τόση ευλάβεια και τόσος φόβος Θεού.»